

Το βυσσινί βιβλίο

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ο Αύγουστος έφτανε σιγά σιγά στο τέλος του. Οι γονείς του Γιώργη είχαν πάει να επισκεφτούν ένα φιλικό ζευγάρι κι έτσι ο μικρός βρήκε την ευκαιρία να περιεργαστεί με την ησυχία του τα παλιά, χοντρά και σκονισμένα δερματόδετα βιβλία του παππού. Κάθε βιβλίο είχε τη δική του προσωπική αξία, αφού ο παππούς το 'χε συνήθειο, όταν ήταν ναυτικός, να αγοράζει από κάθε λιμάνι που μάρκαρε με το καράβι του κι από ένα βιβλίο, σχετικό με την ιστορία της εκάστοτε πόλης. Βέβαια τα πιο πολλά βιβλία ήταν γραμμένα είτε στα αγγλικά είτε σε κάποια άλλη ξένη γλώσσα, οπότε ο Γιώργης έψαξε να βρει κάποιο βιβλίο με ελληνικό τίτλο στο εξώφυλλο. Τελικά, κατέληξε στα χέρια του ένα βυσσινί βιβλίο με τον τίτλο: «Ελληνικά νησιά». Ξεφυλλίζοντας το, το αγόρι ανακάλυψε πώς κάθε σελίδα είχε μια διαφορετική εικόνα από κάποιο ελληνικό νησί και κάτω από κάθε εικόνα λίγους στίχους.

– Έτοιμη η σπιτική λεμονάδα, ανακοίνωσε ο παππούς μπαίνοντας στο σαλόνι. Οπ, βλέπω βοήκες ένα από τα αναπνυμένα μου βιβλία.

ίες και ποιήματα.

αναφέρονται στα ελληνικά νησιά και τις ελληνικές θάλασσες. Π. χ. βλέπεις αυτή τη δορυφορική φωτογραφία που δείχνει όλο το Αιγαίο με τα νησιά του; Διάβασέ μου το τραγούδι στο κάτω μέρος της σελίδας.

- «Μες στου Αιγαίου πρόβαλλε να δεις, μες στου Αιγαίου τα νερά άγγελοι φτερουγίζουν. Και μέσα στο φτερούγισμα τριαντάφυλλα σκορπίζουν.»

%messtoyAigaiou_%

- Αυτό είναι ένα πολύ όμορφο παραδοσιακό τραγούδι. Θα σε βάλω να το ακούσεις μετά.

σου άρεσε πιο πολύ όταν ταξίδευες;

- Εμένα Γιώργη μου, όπως νομίζω σου έχω

ξαναπεί η μεγάλη μου αδυναμία είναι τα Επτάνησα και μεγάλη μου αγάπη το νησί της Κέρκυρας. Κάτσε να βρω μες στο βιβλίο να σου δείξω καμιά φωτογραφία. Α, να μια ωραία φωτογραφία από την πλατεία της Κέρκυρας. Κοίτα πόσο όμορφη είναι. Και φυσικά από κάτω έχει τους γνωστούς στίχους του Αλέκου Σακελλαρίου: «Κέρκυρα, Κέρκυρα με το Ποντικονήσι, με τα καντούνια τα στενά, που τα `χω σεργιανίσει. Κέρκυρα, Κέρκυρα ποια προίκα σου έχεις πάρει; Χρυσάφι από τον ήλιο σου κι ασήμι απ' το φεγγάρι».

%Kewrkyra_pontikonisi%

- Παππού, τι είναι το Ποντικονήσι;

Είναι ένα πολύ, πολύ μικρό νησάκι σχεδόν ενωμένο με την Κέρκυρα. Είναι από τα

πολυθρόνα του και σώπασε για λίγο. Θυμήθηκε τα λιμάνια, τα πλοία και τα ταξίδια του. Νοστάλγησε τη θάλασσα και τους μόλους των νησιών. Αναστέναξε, κοίταξε τον εγγονό του και του είπε: «*Του χρόνου, πρώτα ο Θεός, θα σε πάω στην Κέρκυρα να το δεις και συ το περίφημο Ποντικονήσι*».

Ο μικρός ενθουσιασμένος έτρεξε κι αγκάλιασε τον παππού του, με το βιβλίο στο χέρι. Έπειτα κάθισε στα γόνατά του, άνοιξε το βιβλίο και κοίταξαν μαζί μια από τις τελευταίες φωτογραφίες του βιβλίου.

μένος ο Γιώργης.

– Ναι είναι ο Ψηλορείτης, το

ψηλότερο βουνό της Κρήτης. Τι λέει από κάτω;

– «*Στου Ψηλορείτη την κορφή το χιόνι δεν τελειώνει ώσπου να λιώσει το παλιό, καινούριο το πλακώνει.*»

%kriti_mantinadaa%

- Παραδοσιακή μαντινάδα της Κρήτης είναι αυτή, φαντάζομαι. Αχ, θυμάμαι χαρακτηριστικά από αυτό το νησί τις μαντινάδες των οργανοπαιχτών και τις μελωδίες την κρητικής λύρας και του λαούτου κάθε φορά που πιάναμε λιμάνι. Σε κάθε πλατεία τα καλοκαίρια γινόταν χαμός, Γιώργη μου, από μουσική και χορό. Όμως ακούω κουδούνι. Για πήγαινε να ανοίξεις, θα γύρισαν οι γονείς σου.

Ο μικρός έτρεξε να ανοίξει. Ο μπαμπάς και η μαμά του έδωσαν ένα φιλί.

- Αργήσαμε λίγο, είχε τρομερή κίνηση. Εσείς τι κάνατε εδώ; ρώτησε η μαμά βγάζοντας τη ζακέτα της.

- Ταξιδεύαμε, απάντησε πονηρά ο Γιώργης και ξανακάθισε γρήγορα στα γόνατα του παππού, για να δει και τις υπόλοιπες φωτογραφίες στο βυσσινί βιβλίου.

Αλέξανδρος Σαββόπουλος